

Kishan Chand v. The Jullundur Improvement Trust, etc. (Sarkaria, J.)

ਅਜਿਹਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਫਸਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

(34) ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ 'ਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੇਗਾ, ਸੱਟ ਜਾਂ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੋਟਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਸਿਰਫ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(35) ਸਾਡੇ ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਵੇਗੀ: -

"ਮੋਟਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਸਬੰਧਤ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ/ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਾਈਡਿੰਗ ਹੈ। ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110—C, ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਣਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਫ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ— ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਕਾਰੀਆ ਜੇ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ, ਜੇ.

ਕਿਸ਼ਨ ਚੰਦ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

Kishan Chand v. The Jullundur Improvement Trust, etc. (Sarkaria, J.)

ਜੁਲੰਦੁਰ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹ

1963 ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1533

ਦਸੰਬਰ 16, 1968

ਪੰਜਾਬ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਆਫ ਡੈਮੋਜ਼ਡ ਏਰੀਆਜ਼ ਐਕਟ (1951 ਦਾ X) - ਐੱਸ. 12(2) — ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ —
ਕੀ ਲਾਜ਼ਮੀ-ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ — ਕੀ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 12(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਇਹ ਉਸ ਉਪ-ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ 'ਸ਼ੈੱਲ' ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਲਈ 3 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸਕੀਮ ਦੀ ਅਸਲ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਮਤ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸਹੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। (ਪਾ 16)

226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ , ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੁਕਾਨ (ਇਵੈਕਿਊਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪੰਜਾਬ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਆਫ ਡੈਮੋਜ਼ ਏਰੀਆਜ਼ ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਨੰ. ਈ.ਈ. 139 ਸ਼ਹਿਰ ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਰਾਜ਼ੇਂਦਰ ਸੱਚਰ , ਇੱਕ ਵਕੀਲ , ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੇ ਐਲ. ਸਚਦੇਵਾ , ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਲਈ। 1.

ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ

ਅਫ਼ਰ ਸਿੰਘ , ਇੱਕ ਡੀਵੇਕੇਟ -ਜੀ ਐਨਰਲ (ਪੰਜਾਬ) ਲਈ ਐਡੀਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਸਰਕਾਰੀਆ , ਜੇ.—ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਦੁਕਾਨ ਨੰ. ਈ.ਈ. ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਡੈਮੋਜ਼ ਏਰੀਆ ਐਕਟ, 1951 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। 139 ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਨਿਊ ਰੇਲਵੇ ਰੋਡ, ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ।

(2) 11 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਵੈਕਿਊਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਲੰਦੂਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਨੰਬਰ EE-139 ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 'ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਵੈਸ਼ਨੂੰ ਹੋਟਲ' ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦੁਕਾਨ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਕੋਂਦਰੀ ਐਕਟ' ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਅਧੀਨ ਕੋਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ 25 ਜੁਲਾਈ, ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,

Kishan Chand v. The Jullundur Improvement Trust, etc. (Sarkaria, J.)

1959. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਨਿਯਮਤ ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਕਤ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਏ/1) ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਲੰਧਰ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ 1) ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 20 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਤੱਕ। ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਸਕੀਮ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਖੇਤਰ ਲਈ ਕੋਈ ਸਕੀਮ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਘਾਟ ਸੀ।

(4) ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ (ਅੰਕੜਾ ਏ. 1)। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ 2 ਦਾ ਪ੍ਰੋਸੈਸ-ਸਰਵਰ 14 ਜਾਂ 1 ਅਗਸਤ, 1963 ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਕਿ ਉਕਤ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ 22 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। .

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: -

(1) ਦੁਕਾਨ ਹੇਠਲਾ ਰਕਬਾ

ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਅੰਦਰ ਖਰਾਬ ਹੋਇਆ ਇਲਾਕਾ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(3) ਦੇ ਤਹਿਤ 1957 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਅਸਲ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਮਤ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 (2) ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜੇ ਸਕੀਮ ਬਕਾਇਆ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

- (3) ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸਲ ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਸੰਪਤੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 (ਜਲੰਧਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ) ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਹੇਠਲਾ ਰਕਬਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 20 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 375-ਸੀ-53/10116 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੁਕਸਾਨਿਆ ਹੋਇਆ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ 2) ਲਾਗਤਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਕੀਮ ਦਾ ਅਮਲ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 12 ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ। ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਸਲ ਕੀਮਤ, ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਮਤ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਕੀਮ 30 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ 14 ਜਨਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕੋਲ ਨਿਹਿਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟਰੱਸਟ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਲ 1962 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੈਕੇਜ ਡੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 3592 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 19 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਇਸ ਪੈਕੇਜ ਡੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ।

(6) ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 20 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ 'ਨੁਕਸਿਤ ਖੇਤਰ' ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਨੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨੀ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਸਟੀਕ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।

(7) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(2) ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(2) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰੇਗਾ, ਕੀ ਧਾਰਾ 12(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ।

(8) ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦਾ ਕਲਾਉ (c) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਦੀ ਲਾਗਤ" ਵਿੱਚ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਤਿਆਰੀ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) 'ਨੁਕਸਿਤ ਖੇਤਰ' ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਨੁਕਸਾਨੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(9) ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

Kishan Chand v. The Jullundur Improvement Trust, etc. (Sarkaria, J.)

(10) ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਸਕੀਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(11) ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ।-

(1) ਟਰੱਸਟ , ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ , ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੌਂਪਣਾ।

“(2) ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਫੇਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੁਕਸਾਨੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ, ਜਾਂ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਹ ਖੇਤਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ
ਦੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਲੰਬਾ ਨੋਟਿਸ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਚਲਣਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(12) ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ (ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਅਤੇ ਮਾਪ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਸਾਈਟ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(13) ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਪੇਸਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(14) ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਸਕੀਮ ਦਾ ਅਮਲ।-

(1) ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।

(2) ਟਰੱਸਟ , ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹੀ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵੇ

Kishan Chand v. The Jullundur Improvement Trust, etc. (Sarkaria, J.)

ਹੋਣਗੇ: -

- (a) ਸਕੀਮ ਦੀ ਅਸਲ ਲਾਗਤ;
- (b) ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ;
- (c) ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਵੇਚੀ ਜਾਣੀ ਬਾਕੀ ਹੈ; ਅਤੇ

Kishan Chand v. The Jullundur Improvement Trust, etc. (Sarkaria, J.)

(d) ਜੇਕਰ ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ ਜੋ ਬਕਾਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

(3) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ।"

(15) ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਵੀਂ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਸਾਰੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜਾਂ ਮਨੋ ਜਾਂਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵੰਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ।, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:—

"ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ - ਹੋਵੇਗਾ-

(a) ਸਕੀਮ ਦੀ ਆਮਦਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟਾਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਬਕਾਇਆ ਹਨ; ਅਤੇ

(b) ਸਕੀਮ ਦੀ ਲਾਗਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ (ਸੈਕਸ਼ਨ 12) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(16) ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 12(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਇਹ ਉਸ ਉਪ-ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ 'ਸ਼ੈੱਲ' ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਲਈ 3 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸਕੀਮ ਦੀ ਅਸਲ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਮਤ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸਹੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕਾਫੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। 'ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਨਾਲ, ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ

ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਵੀ। ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ 'ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ 'ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਕੁਆਇਰ ਦੇ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, - ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਣਾ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(2) ਦੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨੇ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਅਤੇ, ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(17) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(18) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(2) ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬੇਅਰਥ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਇਨਐਕਸੀਕੂ ਟੇਬਲ ਸਕੀਮ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

ਨਸੀਬ ਸਿੰਘ, --ਪਟੀਸ਼ਨਰ .

ਬਨਾਮ

ਜੇ ਐਸ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, --ਜਵਾਬਦਾਰ

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. '2308

ਦਸੰਬਰ 16, 1968

ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਚੋਣ ਨਿਯਮ (1960)- 7 — ਦਾ ਉਪਬੰਧ
ਲਾਜ਼ਮੀ - ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ

— ਕੀ